

МЕРЕЖЕВІ КОМУНІКАЦІЇ В УПРАВЛІННІ ЗНАННЯМИ

Комар О.С., викладач кафедри іноземних мов,
Уманський державний педагогічний університет ім. П.Тичини

Виклики інноваційної економіки, пов'язані з розвитком Інтернету та веб-техно-логій, змінюють роль знань і компетенцій, перетворюючи їх в стратегічні активи організації, щоб забезпечити досягнення стійкої конкурентної переваги. необхідно розвивати можливості організації вибудовувати ефективні мережеві комунікації, направляти зусилля на те, щоб використовувати інтелектуальні ресурси глобальної мережі, тим самим нарощуючи інтелектуальний капітал компанії за рахунок нових можливостей. Це дозволить вирішувати завдання з управління знаннями і отримувати економічну вигоду не тільки від знань співробітників, але і зовнішніх користувачів Інтернету.

З'явившись в науковій літературі на початку ХХ ст., термін «комунікація» в сучасному трактуванні має різні значення. Комунікація розглядається як засіб зв'язку, як процес взаємодії суб'єктів, під час якої відбувається передача і обмін інформацією, як спілкування індивідів або груп. Організація являє собою складну мережу людських комунікацій. Важливе значення мають як внутрішні мережі, що об'єднують окремих співробітників, групи і підрозділи всередині компанії, так і мережеві комунікації-організації з зовнішнім середовищем.

Досліджуючи комунікаційні можливості мереж в управлінні знаннями, доцільно розглядати комунікацію як процес взаємодії з користувачем, під час якої відбувається передача і обмін інформацією, знаннями, досвідом, ідеями. Інший важливий аспект пов'язаний з тим, що комунікація - це неформальне спілкування між користувачами мережі, яке дозволяє їм реалізувати свої творчі здібності, ділитися знаннями і досвідом, отримати визнання, вчитися один в одного, допомагати вирішувати проблеми і знаходити ефективні рішення

Успішна діяльність сучасних освітніх установ, характеризується впровадженням системи управління знаннями, у чому пов'язана з комунікативною компетентністю, тобто здатністю організації вибудовувати ефективні комунікації. Комунікативна компетентність організації включає в себе ряд характеристик, що визначають суть цього поняття.

У сучасному розумінні компетентність представляють собою динамічні можливості організації, які, як вважає Девід Тіс, представляють собою «потенціал розпізнання нових можливостей і реконфігурації знань як активів, компетенцій і комплементарних активів і технологій для досягнення стійкого конкурентного прогресу»[1; 28]. За визначенням Дж. Даума, інтелектуальний капітал - це засноване на зв'язках структуроване знання і здібності, володіють потенціалом розвитку і створення вартості [2; 152].

Виходячи з цього важливим завданням управління знаннями сучасної організації стає створення такої системи комунікацій, яка дозволить, використовуючи нові можливості глобальної мережі, розвивати взаємодію з її користувачами, щоб перетворити їх знання, досвід, творчі здібності, інноваційні ідеї в інтелектуальний капітал установи.

Література

1. Инновационное развитие: экономика, интеллектуальные ресурсы, управление знаниями/ Под ред. Б.З. Мильнера. — М.:ИНФРА-М, 2009. — С. 256.
2. Daum J.H. Intangible Assets. Galileo Press GmbH, Bonn. 2002: 152–154.